

prima instanță, Judecătoria Orhei
judecător: V. Severin
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

dosarul nr. 2rac-394/2017

Î N C H E I E R E

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu răspundere limitată „Amnobilpac”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu răspundere limitată „Raum Profi” împotriva Societății cu răspundere limitată „Amnobilpac” cu privire la încasarea datoriei, penalității, amenzii contractuale, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Amnobilpac” și menținută hotărârea Judecătoria Orhei din 19 aprilie 2016

c o n s t a t ă :

La 15 octombrie 2015, reclamanta SRL „Raum Profi” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Amnobilpac” cu privire la încasarea datoriei, penalității, amenzii contractuale, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 03 ianuarie 2011 între “Cadmium Com” SRL și “Amnobilpac” SRL a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 30/2011 prin care părțile au convenit ca vânzătorul să furnizeze mărfuri în asortiment conform facturilor fiscale, iar cumpărătorul s-a obligat să preia mărfurile și să le achite în termen. Menționează că au fost efectuate mai multe operațiuni atât de livrare a mărfurilor cât și de achitare a acestora. La 10 octombrie 2013 “Amnobilpac” SRL avea o datorie față de “Cadmium Com” SRL în mărime de 30 116,00 lei fapt confirmat prin actul de verificare a decontărilor reciproce.

Totodată indică că chiar dacă a avut loc reorganizarea activității SRL “Cadmium Com” SRL părțile au decis schimbarea calității de vânzător în favoarea

SRL "Raum Profi" în două etape și anume: la 21 august 2013 între SRL "Raum Profi" în calitate de vânzător și SRL "Amnobilpac" în calitate de cumpărător a fost semnat contractul de vânzare-cumpărare nr. 21.8/13, iar la 11 octombrie 2013 SRL "Cadmium Com", SRL "Amnobilpac" și SRL "Raum Profi" au încheiat un contract de cesiune a creanței prin care s-a convenit că "Cadmium Com" SRL (cedent) cedează datoria sa față de "Amnobilpac" SRL (debitor) în mărime de 30 116 lei către SRL "Raum Profi" (cesionar). Conform pct. 2.1 al contractului de cesiune a creanței încheiat la 11 octombrie 2013 s-a stabilit că: "Din momentul semnării prezentului contract se stinge datoria SRL "Amnobilpac" față de SRL "Cadmium Com" în sumă de 30 116 și se creează o datorie a SRL "Amnobilpac" SRL față de SEL "Raum Profi" în mărime de 30 116 lei".

Astfel, în temeiul contractului de cesiune a creanței din 11 octombrie 2013 cât și în urma activității companiilor în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 21.8/13 din 21 august 2013, SRL "Amnobilpac" a acumulat o datorie față de SRL "Raum Profi" SRL în mărime de 29 349,20 lei, fapt confirmat și prin facturile fiscale semnate de părți și actul de verificare a decontărilor reciproce între companii.

În acest context, la 28 martie 2015 prin notificarea nr. 02/05 SRL "Raum Profi" a cerut SRL "Amnobilpac" să-și onoreze obligațiile contractuale în sumă de 29 349,20 lei, și penalitățile calculate la acel moment în termen de cinci zile de la data primirii notificării. Totodată SRL "Amnobilpac" a informat SRL "Raum Profi" despre faptul că în cazul neonorării obligațiilor asumate în termenul indicat, va iniția o acțiune în instanța de judecată în vederea recuperării creanței restante. Conform avizelor de recepție se confirmă că notificarea nr. 02/05 din 28 martie 2015 a fost expediată pârâtului, însă în termenul stabilit obligațiile, nu au fost executate.

Astfel, având în vedere că solicitările repetate de achitare a datoriei adresate SRL "Amnobilpac" pînă în prezent au fost ignorate, iar datoria nu a fost stinsă, cere reclamantul a încasa din contul SRL "Amnobilpac" penalitatea și amenda calculată conform pct. 5.5 și 8.2 al contractului menționat în mărime totală de 41 088,88 lei, calculate conform prevederilor contractuale în limitele și conform procedurii prevăzute de legislație.

În temeiul art. 585 și 616 Cod civil și urmare a neonorării obligației de plată către cumpărător în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 30/2011 din 03 august 2011, acestuia i s-a calculat dobândă de întârziere în mărime totală de 10 346,71 lei.

În drept reclamantul își întemeiază acțiunea în temeiul art. 572, 602, 585 și 619 Codul civil, art. 5, 28, 38, 94, 174, 175 și 166 Codul de procedură civilă.

Cere SRL "Raum Profi" încasarea din contul SRL "Amnobilpac" în beneficiul său a datoriei în mărime de 29 349,20 lei, penalitatea și amenda contractuală în mărime de 41 088,88 lei, dobânda de întârziere în mărime de 10 346,70 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Orhei din 19 aprilie 2016 cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Raum Profi" împotriva SRL "Amnobilpac" cu privire la încasarea datoriei, penalității, amenzii contractuale, dobânzii de întârziere și

compensarea cheltuielilor de judecată, a fost admisă, s-a încasat din contul SRL „Amnobilpac” în beneficiul SRL „Raum Profi” datorita în sumă de 29 349,20 lei, penalitatea în sumă de 41 088,88 lei, dobânda de întârziere în sumă de 10 346,70 lei și cheltuieli de judecată în mărime totală 6 413,54 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanței, la 14 noiembrie 2016 SRL „Amnobilpac” a depus cerere de apel, împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei din 19 aprilie 2016, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Orhei cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind tardivă, în rezultatul expirării termenului general de prescripție extinctivă de 3 ani.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2017, a fost respins apelul declarat de SRL „Amnobilpac” și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 19 aprilie 2016.

La 21 august 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei (f.d. 160).

La 19 septembrie 2017, SRL „Amnobilpac”, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și hotărârii Judecătoriei Orhei din 19 aprilie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii în partea încasării penalității în sumă de 41 088,88 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 3900 lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SRL „Amnobilpac”, la 19 septembrie 2017, declarat în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată participanților la proces, conform scrisorii de însoțire nr. 13513 la 21 august 2017, însă nu a fost recepționată de recurent (f.d. 163-164).

Recurentul în motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel, și pasibilă casării deoarece a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Totodată, susține că SRL „Raum Profi” nu a prezentat instanței vre-un act care ar confirma valoarea penalității. Nici instanța de fond și nici instanța de apel nu au verificat corectitudinea calculului penalității și nu au precizat în actele lor pentru ce perioadă se încasează penalitatea.

Referitor la încasarea din contul SRL „Amnobilpac” în beneficiul SRL „Raum Profi” a cheltuielilor de judecată cu titlu de asistență juridică în mărime de 3900 lei, susține recurentul că nu este de acord și consideră că această soluție este ilegală, în situația în care în instanța de fond interesele reclamantului au fost reprezentate de un angajat al SRL „Raum Profi”, conform contractului individual de muncă nr. 01/10-015 din 01 octombrie 2015.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data

primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 18 octombrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa SRL "Raum Profi" cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Iar, la 31 octombrie 2017, SRL "Raum Profi" a depus referință la cererea de recurs, prin care și-a exprimat opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, SRL „Amnobilpac”, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de

șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Amnobilpac”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Amnobilpac”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Nicolae Craiu

Ion Druță